

Brandur í Dali

Mangla vit eina andstöðu á Vaglinum

Aftan á býráðsvalið í Tórs-havnar kommunu fyri góðum hálvum árið síðani, har Javnaðarflokkurin við Heðini Mortensen á odda gjørdist stóri sigursharrin, hevur friður valdað á Vaglinum.

Borgarstjórin gjørði aftaná valið eina avtalu, sum gjørdi at øll tey sum komu um býráðsgátt komu í samgongu. Treytin var sjálvsagt at stóri sigurs-harrin, Javnaðarflokkurin fekk teir góðu nevndars-essinir, meðan hinir flokkar mátti taka til takka við tey beininí, sum vóru kastaði fyri teimum.

Undantakið var at Jógv-an Arge úr Tjóðveldi fekk ein kransakøkusess sum 1. varaborgarstjóri og Sjúrdur Olsen úr Fólkflokkinum, ið fekk sessin sum formaður í nýstovnaðu vinnunevnd-ini. Sessurin sum 1. vara-borgarstjóri er symbolskur, men sessurin sum formaður í vinnunevndini sum m.a. hevur Tórshavnar havn undir seg hevur týdning og tað sæst nú.

Fyrrnevnda vinnu-nevndin hevur í farnu viku lagt fram uppskot, um at byggja Tórshavnar Havn út fyri ikki minni enn 350 milliónir kr. Hetta er ein risa upphædd, vit kundi bygt triggjar skúlar líknandi tann á Argjahamri, ella kanska fimm ellisheim fyri hesa upphædd.

Tað løgna er at øll í bý-ráðnum taka undir við hesum. Tað er eingin á Vaglinum sum talar at ! So meðan havnaborgarar ørkymlaðir skula venja seg við at Eystfallsker kanska skal leggjast undir betong og at Havnar skansi, sum skuldi eitast at verja havnarborgarar á sinni, missir sitt útsýnið, gníggja tey sum vilja hetta, seg um hendurnar. Tí har er snøgt sagt eingin andstöða í bý-ráðnum sum kann rópa varskó og tala at.

Tora ikki at finnast at !

Eg sigi ikki tað, at Tórs-havnar havn ikki má byggja

út, veit eisini fullvæl tað, at roknskapurin hjá Tórs-havnar havn, ikki beinleiðis er í roknskapinum hjá kommununi.

Hetta er sum so heldur ikki meint sum eitt mót-mæli móti útbygging av Tórshavnar havn.

Men tað at einki kjak hevur verið um hetta, og at eingin av okkara býráðs-limum talar at, er í mínum hugaheimið eitt stórt vandatekin !

Eg kann ikki við mínum besta vilja fáa meg til at trúgva at allir býráðslimir eru samdir í at innibyrgja skansan, ikki soleiðis sum projekti sær út í verandi líkið.

Tí er tað eg sigið at vit mangla eina andstöðu á Vaglinum. Vit mangla at allir býráðslimir ikki eru í sama potti. Vit mangla býráðslimir sum tora at finnast at, hetta uttan at vera bangnir fyri at missa tað lítla teir hava av ávirkan.

Mín áheitan á okkaru býráðspolitkarar skal tí vera ! Ikki bara atkvøða glaðbeint fyri tí ið verður lagt fram. Tit muga sum fólksins umboð tora at hava tykkara egnu meining um tingini, og siga hana alment so borgarin veit hvat tit meina.

Vit hava ikki tørv á livibreyðspolitkarum og ryggklapparum á Vaglinum. Vit hava tørv á fólki, ið eru góð við havnina og ikki ræðast at tosa Roma ímóti.

Um tit fólkavaldi ikki taka annað skinn um bak, kann góða valúrlitið hjá Javnaðarflokkinum skjótt koma havnaborgarum aftur um brekku.

So kanska hava vit vit brúk fyri einari andstöðu á Vaglinum !

Ikki einari andstöðu sum tí vit høvdu áðrenn býráðsvalið, men einari konstruktivari, upplýsandi andstöðu sum kann kunna borgarin um alternativar leiðir tá hetta er neyðugt.

Bjørn á Heygum

Kriminaliseringin av borgarunum heldur fram!

Fleri forboð – størri trygd!

Tað ljóðar so gott alt sam-alt hvørja ferð okkara lóggávuting setur alt fleiri og fleiri forboð í verk fyri at økja um trygdina hjá einstaka borgaranum.

Tað, at ongin væl saktans kann hava nakað ímóti øktari trygd og betur verju móti skaðatilburðum, er reyði tráðurin og tann avgerandi argumentation, sum hvørja ferð skal bera hesi nýggju og alt meira fjøltáttaðu forboðini íggjøgnum okkara ting, eins væl og onnur parlament.

Er onkur ímóti, so verður hann beinanvegn skírdur at verða óansvarligur, fyrilita-leysur og ikki at sýna neyðug atlit til allar hesar íbornu vandar, sum eftir øllum at døma hópa seg upp framman fyri okkum.

Hetta, at formyndarasamfelagið í alt størri og størri mun skal taka ábyrgdina av lívinum hjá tí einstaka við at seta í verk alskyns eftirlitsskipanir og trygdarreglur, - og ikki at forgloyma at verja borgaran móti sær sjálvum, - er eitt rættuliga sterkt rák sum ligg-ur í tíðini.

Mótstöðumenninir í øvutan bás

Tú verður altíð settur í beint øvutan bás, tá tú roynir at rópa varskó og steðga hesi forboðsbylgju, nevniliga - at tú ikki ynskir at fyribyrgja vanlukkum, - at tú ikki ert umhvørvisvinarligur, - at tú ert fyri harðskapi, -at tú tekur undir við heilsuskaðiligum virksemi os.fr.

Mótstöðumenninir av hesum alt meira og meira sofistikeraðum forboðum koma hervið í eina marg-háttliga andstöðu til øll hesi sokallaðu “gagnligu” tiltøk. Fíggindamyndir verða skaptar, og eitthvørt mót-mæli móti hesi útbreiddu kriminalisering av ikki polit-ískt korektum atburði, verður kvalt í føðingni.

Smáir marginalar

Vit vita av royndum, at tá tað snýr seg um at trýsta á avtrekkjarin, og seta nýggj

bann í verk, tá eru marginal-arnir sera smáir, og erkvisni stórt.

Ofta er tað ein evarska lítil minniluti, sum við sínum til tíðir óforsvarliga atburði, sum setur dagsskránna.

Tað vil so vera, at onkur hendingaferð er úti fyri ein-um óhappi orsaka av gáloysni og skrumblutari framferð, sum kundi verið umgingið við størri varðsemi.

Loysnin hjá politisku elituni og akademiska bak-landi teirra er tó altíð tann sama, at framleiða nýggj forboð og at skerja persónliga frælsi hjá ti einstaka.

Loysnin er økt eftirlit og fleiri revistiltøk

Ein áhaldandi og útbreidd kriminalisering av borgar-anum tykist at vera loysnin upp á øll mistøk og allar lívsins dáragerðir.

Samfelagið tekur sær leiklutin sum tann persónligi leiðvísarin og boðberin, og til tess er neyðugt við einum framhaldandi øktum eftirliti og alsamt fleiri og meira útbreiddum revsitiltøkum. Bert á henda hátt kann tann einstaki skal fylgja tí fyrimyndarliga atburðinum, sum hesin betrivitandi og lýtaleyssi staturin hevur definerað, sum tann einasta rætta.

Promillur

Áhugavert var at fylgja kjakinum herfyri um at seta hægstamark fyri, hvussu nógv promillur ein kundi hava í blóðinum í samband við sigling uttan at blíva revsaður.

Í hópframleiðsluni av forboðum og revsitiltøkum vildi Johan Dahl, landsstýris-maður ikki standa aftan fyri aðrar.

Onkur hevði verið fyri einum syndarligum óhappi í samband við eina bátastevnu vegna rúsdrekkasigling, og nú skuldi hesin trupulleiki loysast eina ferð med alla - og sum ikki eina ferð og ógviliga typiskt - við at seta í verk enn fleiri avmarkingar, og enn strangari reglur.

Hetta skuldi gerast við

at broyta løgtingslóg um trygd á sjónum, soleiðis at promillumarkið varð sett til einans 0,2 – sama sum á vegnum, har tú koyrir við 100 km/t, og ert hálvan metur frá næsta bili tá tað er mótgangandi ferðsla! Pro-portinaliteturin má í øllum førur sigast at vera í lagi hjá Johan Dahl – her er onki at fara skeivur av.

At hava eina revsiáseting í lógini um, at bannað er honum at føra skip ella bát, sum er ávirkaður so mikið, at viðkomandi ikki kann føra bátin ella skipið á fulltryggan hátt, - sýnist als ikki at vera nóg mikið – langt ífrá!

Sagt var, at bert á henda hátt kundi man vera rímuliga vísur í, at hetta ikki hendi aftur! - Ja hvør skal siga!

Nú fáa vit so at síggja!

Eitt alsamt størri kontrolapparat neyðugt

At hvør maður, sum drekkur sær eina vanligu øl undir sigling gjørdist lógbrótari, og eitt útbreitt kontrolapparat og munadygt lögregluarbeiði á sjónum var neyðugt fyri at handheva hetta forboð í verki, - tað sær man stórt uppá!

Hetta minnir ikki sørt um sonevndu knívlógina í Danmark, har vanligir handverkarar, fiskimenn og bóndur, meira ella minni gjørdust kriminellir allir samlr, tí teir í sínum dagliga yrki høvdu fyri neyðini at brúka ein knív, sum var longri enn tað av teimum “klóku” í fólkinginum ásetta evstamark upp á 7 cm.

Avgerandi var væl saktans at fáa nøkur stig á politiska teljaran til eitt komandi val, tá bann og revistiltøk fyri at økja enn meira um evstu marginalarnar í so-kallaðu trygdini, higartil í hvussu er hevur verið populurur politikkur millum veljararnar.

Serundirvísing í høgbyrsu

Kári P. Højgaard vil heldur ikki standa aftanfyri í forboðsherðindunum, og er

nú á bananum við einum upp-skoti um herðing av vápna-lógini, har tað nú verður sett sum ófrávikiligt krav,at øll sum hava brúkt eina høgbyrsu alt sítt lív, skulu til regluliga serundirvísing. Eisini er ætlanin, at ein hvør sum hevur arvað ein forladara frá forfedrunum nú skal hava skyldu til at lata henda inn til lögregluna innan ávísa tíð, annars er viðkomandi borgari eisini at meta sum djúpt kriminellur.

Náðiliga hevur Kári P. Højgaard givið teimum am-nessi, sum skunda sær at lata inn sínar antikku lutir innan ávísa tíð, - tí sum tað verður sagt, - so sleppa hesi fólk undan revistiltøkum frá tí almenna, og tað er jú vorðið eitt satt privilegium í hesum forboðstíðum!

Spurningurin er so bara, um mangar av hesum evarska smáu økingnum í trygdini – sum oftast bert kunnu mástast í promillum, og sum innibera so nógvar avmarkingar í persónliga frælsinum, veruliga økja so nógv um lívsdygd og eydnu-sælu hjá tí einstaka, at hetta er allan ómakin, eftirlitið og kostnaðin vert?. - Eg ivist stórliga!